

быхъ могли да порастѣть подѣ моя надзорѣ, то не е нищо, капка въ море. И напрѣдѣ не сѣ ся смаявали. Па и сега не щѣтъ да ся смаять подѣ Юваничино—то будно око. Той нѣкагы гляда. Азѣ съмь ся заклѣль въ себе—си да ты не оставямь. Съ тебѣ щѣ дѣль сѣдбѣ—тѣ до смърть.

Ясень поиска да проговори нѣщо, може бы да поблагодари брату си, нѣ той му не даде.

— Не мысли, че заради тебе не знаѣ, какѣ да ся жертвувамь. Не крыѣ ти. Обычамь ты. Обычямы ся единѣ другый. Това всичкый—тѣ свѣтъ знае, и за това казвать, че Петръ, Ясень и Юваница три тѣла, а една душа. Повече быхѣ ся старалѣ, като ты пустехѣ да идешь самѣ. Нѣ скытаѣщицѣ съ тебе и самѣ ся ползувамь. Учѣ ся; а ты знаешь, че обычамь да ся учѣ.

На това нищо не е могло да ся рече. Ясень сѣдна.

Отъ горня разговорѣ може да ся помысли; какво е было дружественно—то положеніе на наши—ты пѣтници. Ти были богати. Рѣчь : „богати“ много нѣщо значи. Въ всяко врѣмя и на всяко мѣсто богатый—тѣ челоуѣкъ е былѣ и е стѣлпѣ на челоуѣческо—то дружество. Богатство—то го освобождая отъ работѣ, отъ това непрѣстанно тѣлесно и душевно напрѣганіе за насущный хлѣбѣ или за хубавѣ животѣ, отъ кое—то работникѣ—тѣ постая робѣ и въ най—свободнѣ—тѣ земѣ. Кой—то е богатѣ, той е най—свободенѣ и подѣ най—тяжкыя деспотизмѣ. Какѣвъ—то и да е рядѣ—тѣ, за него е добръ; нему всяка власть отъ Бога доходи. Самѣ освободенѣ отъ работѣ, той ся чуди само какѣ да ся наслаждава, а не да ся грыжи за свободнѣ работѣ. Това е голѣма корысть, коуѣ—то сыромаси—ти и не познавать, пѣ—голѣма е, нежели онѣкъ, отъ да бѣде челоуѣкъ отъ добро племя. Племя безѣ пары е иронія на сѣдбѣ—тѣ; племя съ пары дава на болярство—то (аристократѣ—тѣ) истиннѣ важность; и така богатство—то е сѣрдце, главна ос-